

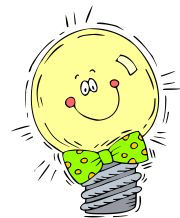

“โมเสสได้ยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารพันใจ บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น
ขึ้นนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะได้มีชีวิตนิรันดร์”

ยอห์น 3:14-15

คำถามชวนคิด

1. เมื่อชาวอิสราเอลบ่นต่อว่าพระเจ้า พระองค์ส่งอะไรมาลงโทษเขา?
2. งูทองสัมฤทธิ์ที่พระเจ้าให้โมเสสทำขึ้นเป็นภาพจำลองของอะไร?
3. โทษหรือพิษของความบาปคืออะไร? พระเจ้าจัดเตรียมวิธีไหนเพื่อนู จะสามารถรอดพ้นจากโทษของความบาปได้?

กฎของสัมฤทธิ์

หลังจากที่ชาวอิสราเอลปฏิเสธที่จะเชื่อคำสัญญาของพระเจ้าให้เข้าไปในแผ่นดินพันธสัญญา พวกเขาจึงต้องทนทุกข์และเดินทางวนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาถึงสี่สิบปี ในระหว่างการเดินทางชุมชนอิสราเอลเกิดขาดน้ำ ประชาชนได้ตั้งข้อต่อว่า โมเสสที่พาพวกเขาออกจากอียิปต์ และมาตายในถิ่นทุรกันดาร เขาชบหน้าลงถึงดิน แล้วพระเจ้าก็มาปรากฏแก่เขาสั่งว่า “จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกพี่น้องหน้าประชาชนให้ขึ้นลงน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้น้ำแก่ชุมนุมชนและสัตว์ก็ม”

แต่เมื่อประชาชนมาชุมนุมกันต่อหน้าโมเสสและอาโรน โมเสสกลับไม่ทำตามที่พระเจ้าได้สั่งเขา เขายกไม้เท้าขึ้นฟาดหินสองครั้ง แล้วน้ำก็ไหลพุ่งออกมามากมาย ชุมชนและสัตว์ทั้งหลายก็โล้ถ้ำน้ำนั้น แต่หากพระเจ้าไม่พอพระทัยที่โมเสสทำเช่นนั้น เพราะเขาไม่เชื่อคำสั่งของพระเจ้าและมีใจถ่วงเกียจคร้านต่อพระเจ้าต่อหน้าคนอิสราเอล ดังนั้นพระเจ้าจึงบอกแก่โมเสสว่าเขาเองจะไม่ได้นำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินพันธสัญญา และเขาเรียกน้ำนั้นว่าน้ำเมรีบาห์ ซึ่งแปลว่าการต่อสู้กัน เพราะอิสราเอลได้บ่นต่อว่าพระเจ้า

หลังจากนั้นอิสราเอลได้เดินทางจากคาเดชมาถึงภูเขาสีโอร์ ที่ภูเขานั้นพระเจ้าตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า อาโรนเองก็จะได้ไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินพันธสัญญาที่พระเจ้าจะยกให้เป็นมรดกแก่อิสราเอลเช่นกัน พระเจ้าสั่งให้โมเสสนำอาโรนและเอเลอาซาร์ลูกชายของอาโรนขึ้นไปบนยอดเขาสีโอร์ และให้ถอกเสื้อคลุมของอาโรนสวมให้กับเอเลอาซาร์ลูกชายของเขา หลังจากนั้นอาโรนได้สิ้นชีวิตลงบนยอดเขานั้น แล้วโมเสสและเอเลอาซาร์จึงลงมาจากภูเขา ประชาชนต่างร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน

หลังจากที่อิสราเอลเดินทางออกจากภูเขาสีโอร์ ไปในถิ่นทุรกันดารทะเลทราย ประชาชนทั้งหลายก็ท้อถอยและเหน็ดเหนื่อยเพราะหนทางนั้นกันดารและลำบาก เมื่อเป็นดังนั้นประชาชนก็เริ่มบ่นต่อว่าพระเจ้าและโมเสสอีกว่า ไม่น่าที่จะพาพวกเขาออกมาจากอียิปต์เพื่อมาตายในถิ่นทุรกันดารนี้เลย อาหารที่กินอยู่ทุกวันก็น้ำเปื้อนเกลือกิน และถ้อยคำบ่นต่อว่านี้พระเจ้าจึงส่งงูแวมมาเข้าในค่ายที่ประชาชนอยู่ งูก็กัดประชาชนและมีผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ประชาชนทั้งหลายต่างมาหาโมเสสและกล่าวว่า “เราทั้งหลายได้กระทำความบาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเจ้าและบ่นว่าท่าน ขอพูลแก่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงนำงูไปจากเราเสีย” โมเสสฟังดังนั้นจึงอธิษฐานพูลต่อพระเจ้าเพื่อประชาชน พระเจ้าจึงให้โมเสสทำงูแวมมาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา ทุกคนที่ถูกรูกัด เมื่อเขามองงูเขาจะยังมีชีวิตอยู่ได้ และเมื่อประชาชนคนใดที่ถูกงูแวมมากัด ถ้าเขาเชื่อวางใจในพระเจ้ามองขึ้นไปงูของสัมฤทธิ์ที่ติดไว้บนเสา คนเหล่านั้นก็ได้รับการรักษาให้หาย และมีชีวิตอยู่ต่อไปได้